

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Philosophorum veterum de mortis, meditatione ad nos transmissa scripta
tanti non esse, vt timenda videatur. Leges humanæ Diuinæque metu
mortis rogantur ac sanciantur. Contemptus mortis absque causa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

Philosophorum veterum de mortis
meditatione ad nos transmissa scri-
tat anti non esse, vt timenda videa-
tur.

Leges humana Diuinaq; metumortis
rogantur ac sancuntur.

Contemptus mortis absq; causa vicio-
rum est scaturigo.

Cleombrotus & Cato, similesq; alij
mortem sibi consciscntes ignaui iu-
dicandi.

COLLOQVIVM IV.

THEOLOGVS. Age nunc ita-
que sis, & quidnam potissimū
de morte audire, quoue fer-
culo funeralem hanc & frugalem
coenam inchoari velis ostende. P H.
Mihi quidem illud ante faciendum
videtur, vt quam necessaria vtilisq;
de morte consideratio sit intelligā,
tū quomodo ei vacare debeam, quod
ex instituto Christiani hominis vitā
transactā, iamque in portum inue-
ctus lætum illud Celeusma cantare
possim, quod paulò ante ab Anima
Deuota cum mundi huius circum-
sonan-

sonante pelago erepta vltimum vale rebus humanis diceret, recitat aures mihi animūq; mirificè planè demulfit. In quo tamen illud mihi imprimis dari velim, vt quæ apud nos in Stoa aut Academo hæctenus obtinuerunt, quæq; à nostris eam ad rem cōgesta sunt, Theologiæ auctoritate interposita examinentur. Placet enim admodum nostris, cogitationes de morte frequenter susceptas, illud demum hominum animis ingenerare, nihil vt timendam eam esse arbitrentur, verum vt quod sentio liberè coram te expromam, videtur mihi ij profustalem rem documentis suis appromittere, quam vt consequaris, & indispiscaris nunquam futurum est. Cùm omninò metum hunc ipsa natura hominum inseuerit animis, & potius phrenesi laborare, potius ad statuæ quam ad bene nati prudentisque ingenij similitudinem accedere ille videatur, qui quippiam non timeat, neque tamen cui omninò bono securitas ista sit intelligat.

THEO-

THEOLOG. Rem loqueris : omnia enim quæ à veteribus vestri instituti magistris eam ad rem collata sunt , tanti nemo esse arbitratur , vt ad id quod volunt euincendum satisfacere posse videantur . Itaque & si multa sapienter ab ijs disputata , vtilia etiam ad hoc negotij excogitata multa sunt , nihil tamen vnquam minus præstare potuerunt , quam vt ea quæ placitis suis ac regulis promittebant , effecta dare possent : quare nequidquam sæpenumerò se torserunt , dum timoris hanc spinam in quam natura pede veluti imegisse videtur extrahere , eamque sacra quadam , religiosa , perfecta , & exaggerata animi magnitudine contra potentissimam hanc Dominam Mortem (quæ quicquid Monarcharum , quicquid hominum ac bestiarum , quicquid rerum Lunari globo subiectarum est , sub iugum suum mittit) munire agrediuntur . Ac videntur illi mihi ea in re Medicos illos fuisse imitati *b* quos mulier illa annos duo-

b Matt.
25. 26.

*Philosophi veteres similes medicis hamor-
roissa.*

duo-

duodecim admodum sanguinis fluxu conflictata, cum omnifariam pharmacis & prescriptionibus eoque adhibuit, donec se & sanitate spoliata, & verò omni argento etiam sentiret emunctam. Age namque, confer omnia eorum Pharmaca ad hanc rem cōparata, vni homini propina, nunquam profecto eo euasurus es, vt horrorē illum quem à natura hausimus, non dico euellas sed minuas, sed modereris. Plerisque enim illorum qui totos sese mortis meditationibus addixerant, eamque velut ob oculos sibi obuersantem continuò intuebantur, vbi virum res postularret, quam abiecti, quam parui, quā nullius animi fuerunt? Vnus instar omnium Stoicæ illæ familiæ Philosophus est, qui cum nauim qua vehebatur vehementius iactari & cōcuti animaduerneret, facile clypeum loricamque istam sibi parum admodum firmam ac fortem esse, non salutem, non incolumitatem ab ea sibi polliceri se posse intellexit: quem cum ex astantibus quispiam subitò
expal-

expallescentem conspiceretur, facete admodum vellicauit dicens: Heus tu Philosophe, tu mortem iam timere potes, quam toties in porticibus, toties in disputationibus ferocissimè lacesiuiisti, & velut in singulare certamen prouocasti? Verum veteres illi mihi duabus *Philosophia veterum de morte in duobus* ferè in rebus imegisse & hallucinati fuisse videntur. Primùm quod falsa opinione persuasi tunc imperium sibi amplum satis in mortem peperisse, tum penitus illius timorè de- *imegit.* leuisse ac profligauisse, tunc omnes horroris illius stimulos confregisse videbantur, quando quo popularem aliquã (ceu magnæ illius imperatricis domitores) auram aucuparentur, in frontispicio doctrinæ & Academiae suæ prouocatoriam illam schedam præfigebant, qua clarè, qua manifestè mortem contemnendam, illiusque timorem pedibus culcandum magnificè proclamabant. Alterum est quod in morte nihil mali inesse cõminiscebantur. Ita videlicet propositio illa cùm plena vanitatis esset, hæc cõfirmatio à veritate

B quam

quam maximè etiam abludebat, v-
traque verò friuola & nullius pre-
tij sapientioribus si qui erant ap-
parebat. Nos verò puriore &
haud aliquanto saniore doctrina
imbuti, scimus Deum rerum iu-
starum Conditorum eam à nobis
semper timeri voluisse, quippè
qui statim in primis creationis
humanae incunabulis velut fre-
num potentissimum parentibus
nostris protoplastis eius metum
iniecerit: & Adamo ea in ætate
& immortalitatis gradu consti-
tuto adeò firmiter insculptas at-
que impressas huius minas esse vo-
luerit: quibus morti adiudican-
dus erat, nisi à vetito cibo sese
abstinuisset, & quas si mulier &
coniux illius non tam facile ea-
rum memoriam deposuisset, quan-
do sibilos illius tortuosi & ma-
ligni Aristarchi persensit: *Ne-
quaquam moriemini sed Dijs si-
mites efficiemini*; totum mortale
genus effugisset. Et eramus nos re-
uera futuri Dijs terrestres extra
annem ærunnarum & miseria-
rum

rum illarum iactum constituti, in quas miserrimè modò sumus deturbati. Huius exemplum secuti Monarchæ, Reges, & Magistratus cum leges salutares dicturi sunt, cum rogaturi quippiam, cum aliquid mandaturi, morte illud cautum semper esse volunt atque sancitum: quo improborum audacia & perditorum ac flagitiosorum hominum libido facilius coerceatur. Draconem certè celebrem illum nomothetam, quò Rempublicam confirmaret suam, non alijs quam his fulcris ac staminibus iuisse eam stabilitum accepimus: adeò vt cum omnia suarum Legum capita capitis supplicio sanciuisset, fabulæ locus factus sit, qua nonnulli eas sanguine scriptas fuisse comminacebantur. Quarum tamen rigorem & summam inclementiam iure, vt iniquam, & iniustam Aristoteles reprehendit. Itaque si omninò secta aliqua ac familia hominum istiusmodi Philosophantium

*Plut in**Solone**Alex. ad**Alex. l. 3.**cap. 7.**6. Arist.**2. Rhet.**cap. 33.*

B. 2. repe

*Contem-
ptus mor-
tis absq;
ratione
origo vi-
torum.*

reperiatur, quæ deliræ huius sapien-
tiæ scitis & placidis eo tandem eua-
ferit, nihil ut sibi extremum hunc
conflictum metuendum esse arbitre-
tur: Hæc vniuersa eorum Philoso-
phia est, ut rationis & verecundiæ
freno præmorso, absque vlllo discrimi-
mine in turpissimarum voluptatum
suarum coeno volutentur. Domina-
tur enim etiamnum hodie perditum
illud Epicureorum genus, qui nec
mortis, nec inferorum metu vlllo
perculsi, aprorum instar stupidorū
pleno cursu, spumaque pleni foedis-
simarum suarum libidinum turpi-
tudines confectantur: immemores
planè corporis pariter & animæ se
interea naufragium cum insigni ig-
nominia coniunctum pati. Accedūt
his illi qui vanæ cuiusdam gloriæ
dulcedine capti ac inescati, ut mor-
tem contempisse viderentur, eam
sibi ipsis consciscere non dubitarūt:
quemadmodum Cleonbrotus &
Cato, qui dum vitam suam ignaue
prodigere veriti non fuerunt, mor-
tem turpissimam cum sempiterna
commutarunt, dumque vanos illos
apud

apud plebem nominis rumusculos
persequuntur, eos maximo precio
nequicquam emere studuerunt: ex-
ecrabili interim flagitio insigniter
semet traducentes. Demum vix de
aliquibus memoriã accepimus, qui
in hac securitatis schola edocti, fru-
ctum suæ Philosophiæ aliquem re-
portarint.

*Morti malum inesse, & naturam eam
abhorrere.*

Mors animæ & corporis diuortium.

*Cuius in Arles paralyticus mortis ap-
prehensione conualescit.*

*Vana veterum persuasio de contem-
nenda morte.*

*Locus tutus & arma optima contra
mortem, verusq; modus eam non
timendi, sed cum ea confugiendi.*

COLLOQVIVM V.

THEOLOGVS. Videamus nunc
etiam illud quod nisi re-
strinxeris aut limitaris, verū
omnino esse non potest; Aiunt enim
nihil in morte mali inesse; aiunt hoc
inquam, at quam absurdè, quamque